

Wniosek.

Na mocy dekretu gubernialnego z dnia 6. Lipca 1839. oraz dekretu nadwornego z 31. Marca 1839. każdemu właścicielowi handlu towarów mięszanych na wsi, sklepu korzennego w mieście, służy prawo sprzedaży piwa zagranicznego oraz alkoholicznych słodzonych napojów, we flaszkach zawierających choćby jeden seidel objętości.

Zważywszy, iż w zachodnich zwłaszcza powiatach Galicyi zwiększa się z rokiem każdym liczba koncesyonowanych szynków, zwanych oficjalnie handlami o towarach mięszanych, w których pod osłoną prawa, wypływającego z udzielonej koncesyi, sprzedawanemi zwykle bywają alkoholiczne trunki, zaprawiane zdrowiu szkodliwemi olejkami, oraz piwo, chociaż w kraju wyrabiane, w etykietę „zagraniczne“ opatrzone, a nadto alkohol wodą rozcieńczony;

zważywszy, iż interpretując dowolnie zawilą wielce treść rozporządzeń, dotyczących handlów o towarach mięszanych oraz handlów winnych, udzielane bywają konsensa byle proszącemu, bez względu na moralną wartość i przeszłość petenta, bez względu na protesta i rekriminacye gminy, obszaru dworskiego wreszcie właściciela propinacyi;

zważywszy, iż owe koncesyonowane handle są zwłaszcza w gminach przymiejskich często domami rozpusty, niekiedy składami kradzionych towarów i lichwiarskimi kantorami;

zważywszy dalej na niedostateczność i niejasność rozporządzeń, przepisujących sposób postępowania w wypadkach zachodzącej wątpliwości, czyli zakwestyonowany trunek preparowanym był fabrycznie, czyli też jest trunkiem propinacyjnym;

zważywszy na ujmę czynioną prawu właścicieli propinacyj, których dochód w miejscowościach dotkniętych takimi koncesjami dziś już, zamiast za lat dwadzieścia sześć, do dochodu z jednej karczmy zredukowanym zostaje;

zważywszy wreszcie, iż ustawa, której twórców dążeniem było a której wynikiem być miało powstrzymanie opilstwa i skutków pijaństwa, traci doniosłość wszelką wobec wykonywanego na większą niż kiedykolwiek skalę prawa udzielania koncesyi;

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujące rezolucye:

Rezolucya I.

1. Wzywa się c. k. Rząd, by po dokonaniu rewizyj udzielonych koncesyj zarządził umorzenie tych koncesyj, które wydanemi zostały bez należytego uwzględnienia przepisów objętych okólnikiem c. k. Prezydium Namiestnictwa z 4. Czerwca 1882. l. 29.561, oraz paragrafem 18. ustawy przemysłowej z r. 1881.

2. Wzywa się c. k. Rząd, by odnośnym politycznym i skarbowym władzom zalecił:

a) jak najskrupulatniejszą oględność w wydawaniu koncesyi, b) ściślejsze przestrzeżenie prze-

strzeżenie przepisów pod 1. przytoczonych, c) delegowanie na koszt i ryzyko petenta komisji, której zadaniem zbadać na miejscu, czy i o ile niezbędną potrzeba udzielenia koncesyi, d) udzielenie właścicielowi propinacyi przyzwolenia, by w asystencyi reprezentanta gminy odbywał w handlu koncesyjonowanym rewizyę, ilekroć zajdzie tego potrzeba.

Rezolucya II.

Poleca się Wydziałowi krajowemu, by po gruntownem zbadaniu istniejących stosunków, na najbliższej sesyi przedłożył Sejmowi sprawozdanie wraz z wnioskami dążącemi do uchylenia niedogodności i uciążliwości wykazanych w motywach powyższego wniosku.

Wnioskodawca

Lasocki w. r.

W. Struszkiewicz, Z. Dembowski, Abrahamowicz, Jaworski, J. Czartoryski, Konstanty Bobczyński, Płaziński, Klucki, S. Badeni, Henzel, R. Łubieński, Zoll, M. Rey, Stan. Stadnicki, ks. Sawa, Zawadzki, Roman Czartoryski, Onyszkiewicz, Wasilewski, W. Sapieha.